

Cuprins

Treizeci și cinci	7
Aniversare.....	8
Cursa	10
Da, mama.....	12
Petrecerea.....	13
Fișă 1: Când.....	15
Oboseala.....	16
Doar	18
Fișă 2: Aerul.....	20
Joc.....	21
Într-o țară străină.....	23
Acalmie.....	25
Ceață	27
Fișă 3: Am ajuns	29
Mătușa	31
1. Oh, dacă... ..	31
2. De aia... ..	34
3. Cine-a fost... ..	36
4. Voci.....	38
5. Ionuca.....	41
6. O aud.....	44
7. Sfârșitul... ..	47
Datorie	48
Fișă 4: De-un timp.....	50
Instantaneu	52
Autoimun	54
Fișă 5: Refren.....	56
Praștie.....	58
Plic.....	60
Socoteală.....	62
Fișă 6: Noi scriem.....	64
Pașnic.....	65
Fișă 7: Mă reevaluez.....	67

Album.....	69
1. Iunie 1983.....	69
2. Mai 1986.....	72
3. Aprilie 1988.....	74
4. Decembrie 1989.....	76
5. Adolescență.....	78
6. Colecție.....	79
Timbru.....	81
Dacă.....	82
Familie.....	83
Fișă 8: Inima.....	85
Cântecul lui Gabriel.....	87
Legături.....	88
Hală.....	89
Post-scriptum.....	91

© 2013 by Editura POLIROM

Această carte este protejată prin copyright. Reproducerea integrală sau parțială, multiplicarea prin orice mijloace și sub orice formă, cum ar fi xeroxarea, scanarea, transpunerea în format electronic sau audio, punerea la dispoziția publică, inclusiv prin internet sau prin rețele de calculatoare, stocarea permanentă sau temporară pe dispozitive sau sisteme cu posibilitatea recuperării informațiilor, cu scop comercial sau gratuit, precum și alte fapte similare săvârșite fără permisiunea scrisă a deținătorului copyrightului reprezintă o încălcare a legislației cu privire la protecția proprietății intelectuale și se pedepsesc penal și/sau civil în conformitate cu legile în vigoare.

Foto copertă: © Mircea Cătărescu

www.cartearomaneasca.ro

Editura CARTEA ROMÂNEASCĂ
București, Calea Victoriei nr. 133, sector 1

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României:

IOANA, NICOLAIE

Autotun / Ioana Nicolai. – București:
Cartea Românească, 2013

ISBN print: 978-973-23-3045-6

ISBN ePub: 978-973-46-4162-8

ISBN PDF: 978-973-46-4163-5

821.135.1-2

Printed in ROMANIA

Ioana Nicolai

Autoimun

CARTEA ROMÂNEASCĂ
2013

4

Voci

E pricepută la rele,
că altfel cum să fi scăpat cu datoria aia uriașă?
Pe vremea comuniștilor,
dacă-ți lipseau prea mulți bani la inventar
erai împușcat.
Or ea e bine, casa tot cu etaj, averea... mai mare.
Usturoi a mâncat, dar gura nu îi miroase.

Soră-mea mi-ar fi dat oricând
și haina de pe ea. Nu puneă preț pe lucruri,
dacă era să aline-o nevoie, la orice putea renunța.
Era atât de vioaie de parcă
ar fi înghesuit luna și miercurea într-o singură zi.
A răzbit, clar ca bună seara s-a dus
tot mai departe.
A smuls lipsurile ca buruiana din strat.
Că ține la alții mai mult,
că suferința nu-i dă târcoale,
că deși se uită la tine parcă nu vede e din ce
i s-a presărat ei pe cărare. Uneori norocul
iși schimbă brusc haina,
dar noi să nu ne gândim la una ca asta.
Cum nu așteptați nimic de la alții,
nu vă bizuiți nici pe ea!

Nu o mai încerc de-acum înainte,
n-o să-i mai trec pragul... E perfidă,

în noi toți vede o piedică.
Va pune până la urmă mâna pe tot. Știți că l-a sucit
pe bătrân să-i facă acte de proprietate?
Cu contract, vânzare-cumpărare,
doi martori.
Îi aranjează încetul cu încetul și moartea.

Mi-o amintesc de la nuntă, aveam câțiva ani.
O mireasă zglobie, ca un fulg desenat
dintr-o singură mișcare a mâinii.
Mi-a zis mereu Nucu, nu Radu,
fiindcă-i suna ei diferit.
Iar asta însemna că-i iubire.
I-ar fi plăcut
să rămân acolo, la ea. Nu i-am văzut răutatea.
Dar poate că a înflorit mai târziu.

Pe voi doi vă suportă, dar de noi i-e rușine.
Mai bine să nu ne vadă la față.
Nici n-ajungem bine acolo că-ntreabă cât stăm.
Păi nu mult,
până la primul tren care oprește în gară.
Abia atunci se îndreaptă;
Cum așa, că doar n-o să plecăm
ca de la niște străini?

E stânjenită de noi, de parcă am vrea
să-i cerem ceva. Ar sări în foc
pentru prietenele alea. Dar pe-aici,
nici când mama a rămas la spital, nu a dat.
Dacă ajută un pic, e de gura acră a lumii.
Interesul poartă fesul
și priceputul saltă peste stâncă,
darămite peste un biet bolovan.

Ar trebui început un proces,
nimeni nu-i ia singurei surori moștenirea.
Un avocat bun, măcar să-ți lase și dumitale ceva.
Căci altfel ce-o să facă din casă?
Un grajd mai cu moț, un depozit de lemne în iarnă?
De ce să crezi că zidul
e mâncat adânc de-o ciupercă?
De ce s-o lași să rupă în două jumătate de acoperiș?
Unde sunt linguroaiele, covețile
și ce se mai păstrase în beci?
Unde-s pozele cu zimți de pe front?

V-a trimis câteva bomboane, niște caiete
și-un pachet de glucoză.
Hăinuțe nu are, mai bine le dă acolo, pe stradă.
Nici încălțăminte nu are.
Dar și-a luat o mașină de tricotat
și se gândește să lucreze ceva.
În două ceasuri dă gata o vestă.
V-așteaptă cu oțetul de mere,
de parcă ar ajuta-o să slăbească vreun gram.

Mătușa are ochii verzi și părul tot mai ondulat.
A ajuns atât de rotundă, încât, într-o bună zi,
se va rostogoli singură-n vale.
Alcargă peste ape și pietre, peste munți și cariere.
Demult nu mai are brațe bune ca să se țină.
E-n bătaia vântului, deși n-a simțit
nicicând vreo adiere.
Îmi cade-n genunchi, pe zăpadă,
și începe să plângă.
Când își termină lacrimile, i se sfârșește și viața.
Degeaba-i mai bate inima fix cinci ani.

Cât despre Vali a mea,
I-am scos un pumn de inele
Din degetele-i ajunse de gheață
Să nu-i ispitească biata de ea
Trecuta prin viață cam cât o cărare
Făcută-n genunchi și nu cu mașina
Un drum, până la borcutul cel bun,
Unde camionul ia curba
 în trombă

Așa a fost, Ionuca,
Spusese o glumă și-ncepuse să râdă
Cât să schimbe locul cu alta
Singura fată care-a scăpat

Dacă ți-e rău, vorbește, Ionuca,
Lovește-te cu palma de frunte,
Fiindcă durerea nu-i întâmplare...

Trei tineri, trei alaie deodată,
Au suit atunci spre locul de-omăt
Cu vițe de-argilă și brumă.

Și-acum, te uită, Ionuca,
Am multe animale, m-au cotropit,
Niciodată nu termin cu ieșitul afară
Vulpea turbată îmi sare la gât,
Iar eu o apuc, o trântesc,
N-am la îndemână o piatră,
Iar vecinii m-aud
Și-mi trimit ajutor
 Doar că o vulpe ca asta
 Nu se mai poate înfrunta

Hai să strângem căpșune, Ionuca,
Soiul meu înflorește oricând
Umpli cana când vrei,
Căci am plătit de-acum datoria

Doar pantofii,
Ai grijă de ei, că țărâna
Orice-ai face se lipește de talpă
Face tiv și deodată-i model
De palton bun de purtat
Tot mai departe, în trenul
Cu care tu crezi că te-ai dus
Când de fapt ai rămas între noi

Mereu și mereu lângă noi
În singura noastră odaie.